

truende Overproduktion, er Situationen fandelig alvorlig nok, og den mindste Forringelse af vor Beskyttelse i højeste Grad kritisk for vor Existentz. Nævnte Overproduktion, som vi ikke noksom kunne pointere, er maaste vort Lands sig rolig udbillende Industris farligste Fjende, thi som udførlig fremstillet i Papirfabrikerens Adresse til Hans Excellence Finanzministeren (Landssthingets Udvalgs Betænkning: Bilag Nr. 8, Side 14) er det af Vigtighed for Fabrikanten at udnytte sin Fabrik med dens kostbare Bygninger og Maskiner fuldt ud, idet en Masse af de faste Omkostninger for ham ere de samme med en aarlig Fabrikation af f. Ex. 5,000 eller 6,000 Stykker Klæde, og kan han saaledes med denne saakaldte Tillægsfabrikation, idet Prisen for den kan stilles lavere, end en naturlig Produktion vilde tillade, dog med Avance for sig undersælge al sund Konkurrence; men af Frygt for at skabe sine regelmæssige Afgivere i sit eget Land skal denne Overproduktion à tout prix, ud af Landet og vælter sig altsaa over det nærmeste Land, hvis Toldbeskyttelse blot nogenlunde tillader det, og hvis geografiske Beliggenhed, for vort Bedkommende, desværre er særlig indbydende, og da der i den saakaldte Gründerperiode særlig i Tydskland opstode Fabrikker med tilfammen mange Tusinder af Bøve, der efter den amerikanske Beskyttelses-Toldlovs Krafttræden bleve satte ud af Virksomhed, anvendes denne sorgelige Overproduktion som et velkomment Middel til at „holde gaaende“ for at afvente bedre Tider, til Ruin for det Lands Industri, som i Mellemtiden blot giver den ringeste Anledning til at aabne for denne stadig truende Overbømmelse. At vort Naboland, Sverrig, der i industriel Henseende absolut er gunstigere stillet end vort, under disse Forhold har fundet sig bespøjet til, tiltrods for gjentagne Revisioner, at beholde sin Klædetold 87,5 Ore pr. Pund, altsaa 20 pCt. høiere end vor nuværende Told, turde være et saa alvorligt Fingerpeg, at vi i al Verbødighed tillade os at henvise hertil som et af de vigtigste Indlæg i vor Sag, og skulle vi henstille, om ikke en saadav Forhøielse ogsaa for os turde være gennemførlig, ligesaa vist som den vilde betrygge en national og udbredt Industri. Faktisk er det ogsaa, at det udenlandske indførte billige Fabrikat, skjøndt det som oftest overgaar Indlandets i Elegance og Udseende, dog staar langt tilbage, hvad Soliditet og Holdbarhed angaar; og selv med den nuværende Beskyttelse er det en fortvivlet Kamp, hvad desværre alle offentliggjorte Regnskaber fra de store Aktiefabrikker tydeligt udvise, ligesom de tilfulde godtgjøre de vanskelige Forhold, hvorunder vor Industri arbejder, og kunne vi derfor end ikke opnaa større Beskyttelse end hidtil, saa kunne vi fandelig Intet miste uden at tvinges ind i Ublandets usolide Fabrikationsmaade og usle Lønningsforhold til Skade for vor Arbejdsstand, vor Industris hidtidige gode Omdømme og anerkjendte Soliditet.

Den 17de Marts 1883.

M. A. Brandt,
Odense.

P. L. Brandt,
Odense.

Johs. J. Bruun,
Bruunshaab pr. Viborg.

C. Dickmeiss & Søn,
Kjøbenhavn.

P. Dinesen & Co.,
Kjærsmølle pr. Aalborg.

Fredericia Tæppefabrik,
Fredericia.

Hellebæk Fabrikker,
Hellebæk.

Holm & Voigt,
Aarhus.

S. B. Johnsen,
Stodsborg.

M. J. & J. B. Koch,
Greismølle pr. Veile.

C. Larsen & Søn,
Kjøbenhavn.

H. P. Lindloffs Eftflg.,
Hørsholm.

Edu. Mehren,
Helsingør.

J. C. Modeweg & Søn,
Brede Klædefabrik pr. Lyngby.

S. G. Nyeboelle,
Kjøbenhavn.

Joh. J. Schrøder,
Klædefabrikten Godthaab Frederiksfund.

P. B. Stampe,
Aarhus.

Chr. Wiggers,
Evensborg.

Clafonsborg Fabrikker,
Herning.

J. F. Zederkop,
Uttersløv.

H. Jørgensen,
Birkerød.

Magnus Møller,
Nykjøbing J.

Munkemøllens Klædefabrik,
Odense.